

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudkyň Mgr. Karolíny Tylové, LL. M. a Mgr. Hany Ptáčkové v právní věci žalobce **M.K.**, bytem ■■■, proti žalovanému **Krajskému úřadu Libereckého kraje**, se sídlem U Jezu 642/2a, 461 80 Liberec 2, za účasti osob zúčastněných na řízení: 1) Ing. T.S., bytem ■■■, 2) P.F., bytem ■■■, 3) ■■■ se sídlem ■■■, 4) ■■■, se sídlem ■■■, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2015, č. j. OÚPSŘ 100/2015-330-rozh,

t a k t o :

- I. **Žaloba proti rozhodnutí Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 8. 6. 2015, č. j. OÚPSŘ 100/2015-330-rozh, s e z a m í t á .**
- II. **Žádný z účastníků n e m á právo na náhradu nákladů řízení.**
- III. **Osobám zúčastněným na řízení s e n e p ř i z n á v á právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

Žalobou podanou v zákonné lhůtě se žalobce domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, stavebního úřadu (dále jen „stavební úřad“), ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6816/2015. Uvedeným rozhodnutím bylo stavebníkům T.S. a P.F. (osobám zúčastněným na řízení) vydáno rozhodnutí o umístění stavby a stavební povolení garáže s dílnou na pozemku parc. č. ■■■ v k. ú. ■■■ (nadále budou pozemku uváděny bez názvu k. ú., kterým je vždy ■■■) u rodinného domu č. p. ■■■, ■■■, včetně připojení stavby ke stavbě hlavní na sítě elektro, vodovodu a kanalizace a vsakovacího objektu včetně dešťové kanalizace na pozemku st. p. ■■■ a parc. č. ■■■.

Žalobce je spoluvlastníkem sousedících pozemků parc. č. ■■■, ■■■ a st. p. č. ■■■ a stavby rodinného domu č. p. ■■■, jež je součástí posledně uvedeného pozemku.

Dne 26. 5. 2014 podali stavebníci žádost o vydání společného rozhodnutí o umístění a povolení předmětné stavby garáže s dílnou. Žádost nebyla úplná a nebyla doložena veškerými podklady, proto byli stavebníci vyzváni výzvou ze dne 24. 6. 2014 a následně dne 4. 8. 2014 k doplnění žádosti a specifikovaných podkladů a dokladů.

Po doplnění žádosti stavební úřad oznámil zahájení společného řízení účastníkům řízení včetně žalobce a dotčeným orgánům státní správy. Přílohou oznámení o zahájení společného řízení byl i situační výkres se zakreslením navrhované stavby garáže s dílnou. Stavební úřad současně s oznámením o zahájení společného řízení nařídil ústní jednání spojené s ohledáním na místě na den 2. 10. 2014 s upozorněním, že účastníci řízení mohou své námitky uplatnit nejpozději tohoto dne.

O ústním jednání spojeném s ohledáním na místě byl sepsán protokol. Z originálu protokolu sepsaného na místě dne 2. 10. 2014 vyplynulo, že žalobce jej odmítl podepsat z důvodu nečitelnosti. Proto byl protokol přepsán. Z protokolu vyplývá, že ústní jednání bylo vedeno B.F. jako oprávněnou úřední osobou stavebního úřadu. Kromě stavebníků zastoupených paní Š. z Š. architekti, s.r.o., byl přítomen žalobce. Stavební úřad provedl ohledání pozemků stavebníků, a to bez přítomnosti žalobce, neboť stavebníci neumožnili žalobci vstup na pozemek stavby. Žalobce při ústním jednání předal dodatek k námitkám vůči předmětné stavbě, které předchozího dne uplatnil v obsáhlém písemném podání. Při ohledání bylo zjištěno, že v severovýchodním rohu pozemku parc. č. ■ se nacházejí dvě přízemní nepodsklepené stavby, které nejsou zapsány v katastru nemovitostí. Dále byla na žádost žalobce provedena prohlídka jeho pozemku. Podle obsahu protokolu nebylo vyhověno jeho požadavku vztyčit na pozemku stavebníků tyč, resp. žebřík, aby imitovaly výšku navrhované stavby garáže s dílnou. Následně ústní jednání probíhalo na pozemku stavebníka, kdy byl umožněn vstup na pozemek i žalobci. Při ústním jednání se žalobce vyjadřoval k umístění plotu na hranici mezi jeho pozemkem a pozemkem stavebníků. K tomu stavebníci doložili geometrický plán č. ■.

Součástí správního spisu byl i záznam ze dne 3. 10. 2014 učiněný oprávněnou úřední osobou B.F. v reakci na tlak účastníků ústního jednání, aby nebyly o průběhu ústního jednání pochybnosti. Z tohoto záznamu vyplývá, že v průběhu ústního jednání, kdy jednání probíhalo na místní komunikaci, stavební úřad vyzval přítomné osoby z řad veřejnosti, které nebyly účastníky řízení, k opuštění místa jednání, s tím, že nejde o veřejné jednání. Toto bylo ze strany veřejnosti odmítnuto s vysvětlením, že se jedná o veřejnou komunikaci. Poté ústní jednání pokračovalo prohlídkou pozemku ve vlastnictví žalobce, při které žalobce uplatnil požadavek na vztyčení tyče, resp. žebříku v délce budoucí výšky stavby. Nato jednání pokračovalo na pozemku stavebníků v prostoru za vraty.

Podáním ze dne 10. 10. 2014 žalobce uplatnil stížnost a námitku podjatosti vůči Blance Funke a její nadřízené. Usnesením ze dne 30. 10. 2014, č. j. 82375/2014, vedoucí odboru stavebního a životního prostředí rozhodla o tom, že Ing. A.N., vedoucí oddělení stavebního úřadu, není vyloučena z projednávání a rozhodování ve věci. Usnesením ze dne 31. 10. 2014, č. j. 88068/2014, vedoucí stavebního úřadu vyslovil, že referentka B.F. není vyloučena z projednávání a rozhodování v probíhajícím řízení. Vydaným usnesením se žalobce bránil odvoláním. Žalovaný obě napadená usnesení potvrdil rozhodnutími ze dne 26.

1. 2015, č. j. OÚPSŘ 387/2014-330 a č. j. OÚPSŘ 388/2014-330. Žalovaný dospěl shodně k závěru, že nebylo prokázáno, že by B.F. a Ing. A.N. měly vztah k účastníkům či zástupcům (osobní nebo pracovní vztah se stavebníkem) nebo měly vztah k věci (předmětu stavebního řízení), protože by zde např. vlastnily nějaký nemovitý majetek. Žalovaný uvedl, že pokud žalobce důvody jejich podjatosti spatřoval v nezákonném či špatném vedení celého řízení, nevedou tyto okolnosti k závěru o vyloučení těchto úředních osob. Výtky, které žalobce uplatnil, mají zejména povahu námitek do probíhajícího řízení a stavební úřad se s nimi musí vypořádat v meritorním rozhodnutí.

Dne 14. 11. 2014 seznámil stavební úřad účastníky řízení s podklady před vydáním rozhodnutí.

Rozhodnutím ze dne 9. 1. 2015, č. j. 6816/2015, stavební úřad ve společném územním a stavebním řízení rozhodl podle § 94a odst. 5, § 79 a § 92 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, výrokem I. o umístění stavby garáže s dílnou na shora uvedených pozemcích. Výrokem II. vydal stavební úřad podle § 94a odst. 5 a § 115 stavebního zákona a § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb. stavební povolení na stavbu. Stavba obsahuje garáž pro tři osobní automobily s dílnou pro potřeby rodinného domu, jde o stavbu jednopodlažní, nepodsklepenou, půdorysného tvaru L o ploše 105,8 m², zastřešenou dvěma sedlovými střechami, napojenou na síť elektro, vodovodu a splaškové kanalizace rodinného domu s tím, že dešťové vody budou svedeny do vsakovacího objektu tvořeného 18 ks vsakovacích tunelů o půdorysných rozměrech 7,2 x 2,40 m. Vytápění bude pouze prostor dílny pomocí klimatizační jednotky. Příjezd ke stavbě bude stávajícím sjezdem z ulice ■■■ na pozemku parc. č. ■■■. Stavba bude založena na základových pasech, zděná z keramických tvarovek. Výrokem III. rozhodnutí byly stanoveny podmínky pro umístění stavby mj. tak, že stavba bude situována v severovýchodním rohu pozemku parc. č. ■■■ v minimální vzdálenosti 2 m od společné hranice s pozemkem parc. č. ■■■ a ve vzdálenosti 2,345 m od společné hranice s pozemkem parc. č. ■■■. Výrokem IV. rozhodnutí stavební úřad stanovil podmínky pro provedení stavby. Stavební úřad dospěl k závěru, že projektová dokumentace stavby je úplná, přehledná a jsou v ní v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, a odpovídá druhu a významu stavby, podmínkám v území, stavebně-technickému provedení, účelu využití, vlivu na životní prostředí a době jejího trvání, a stavební úřad neshledal důvody, které by bránily stavebnímu záměru. Umístění stavby vyhovuje obecným požadavkům na využívání území dle vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území, a technickým požadavkům na výstavbu dle vyhlášky č. 268/2009 Sb., o technických požadavcích na stavby. Umístění stavby je v souladu se schválenou územně plánovací dokumentací, a to v souladu s územním plánem města ■■■, když záměr je navržený v ploše B2 – plochy pro rodinné domy městského typu, kde odstavování a garážování vozidel obyvatel je zajištěno na vlastním pozemku. Stavební úřad konstatoval, že záměr je v souladu s požadavky na ochranu architektonických a urbanistických hodnot v území a v souladu se stanovisky dotčených orgánů. Dále se stavební úřad obsáhle věnoval vypořádání jednotlivých námitek uplatněných žalobcem dne 1. 10. 2014 a při ústním jednání dne 2. 10. 2014. Konstatoval, že navržená stavba garáže s dílnou slouží pro osobní automobily, nikoli pro podnikání, a stavební úřad nemůže předjímat, že stavebník bude v budoucnu stavbu užívat jinak než k povolenému účelu. Stavební úřad zdůraznil,

že projektová dokumentace byla zpracována oprávněnými osobami, které odpovídají za její zpracování, jakož i úroveň projektu technologického zařízení a proveditelnost stavby. K námitkám, že stavba je nadstandardní stavební úřad vyhodnotil jako irelevantní. K velikosti, podobě a umístění stavby na pozemku zdůraznil, že řízení je návrhové a stavební úřad nemůže projednávat či navrhovat jinou podobu stavby. Umístění stavby je v souladu s § 21 odst. 4 a § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006, když stavba je umístována v minimální vzdálenosti 2 m od společných hranic sousedních pozemků. Stavební úřad dále ověřil dodržení maximální přípustné podlažnosti v kategorii B2 a uvedl, že se jedná o jednopodlažní stavbu. Rovněž prověřil stupeň zastavění pozemku, který byl stanoven na 25 %, a konstatoval, že tento požadavek byl splněn. K námitce zastínění pozemku ve vlastnictví žalobce stavební úřad odkázal na předloženou studii zastínění, ze které vyplývá, že pozemky žalobce zůstanou osluněny v souladu s požadavky stanovenými normou ČSN 73 4301. K námitkám týkajícím se stanovení radonového indexu pozemku a námitkám natékání shromážděné vody ze zpevněných ploch do studny stavební úřad uvedl, že se jedná o námitky nad rámec námitek, které je účastník podle § 89 odst. 4 a § 114 odst. 1 stavebního zákona oprávněn vznášet. K námitce spadu sněhu na pozemky žalobce a stékání vody z tajícího sněhu konstatoval, že součástí dokladu je návrh sněhových zábran. Námitku týkající se odtávání sněhu stavební úřad odmítl s poukazem na navrhovaný vsakovací systém. Stavební úřad se dále vyjadřoval k námitce týkající se likvidace dešťových vod a uvedl, že před vraty do garáže budou umístěny liniové odvodňovací žlaby s roštem a odpadní potrubí, na které bude navazovat potrubí odvádějící dešťové vody do vsakovacího objektu umístěného na pozemku parc. č. [REDAKCE] v souladu s hydrogeologickým posudkem RNDr. L.S.. Likvidace drenážních vod ze základu stavby bude řešena drenážním potrubím umístěným okolo stavby a svedeným trativodem do středu pozemku parc. č. [REDAKCE]. Záměr byl tak posouzen z hledisek dle § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006. K námitce týkající se zasakování dešťových vod z plochy sloužící pro příjezd a přístup k navrhované stavbě stavební úřad uvedl, že stávající konfigurace terénu se nemění, nedojde ke změně odtokových poměrů a dešťové vody budou zasakovány. K námitkám zvýšeného množství škodlivin v ovzduší, zvýšené hladiny hluku, shromažďování hořlavých pohonných hmot ve vozidlech, které by mohly narušit požární bezpečnost, stavební úřad konstatoval, že se jedná o spekulativní námitky, které vycházejí z domněnky, že stavba bude užívána k jinému účelu, než je navržena. Že nedojde ke zvýšení produkce hluku nadmíru běžnou, vyplývá z vyjádření dotčeného orgánu ochrany ovzduší. Stavební úřad dále odkázal na kladné závazné stanovisko Hasičského záchranného sboru Libereckého kraje, který stavbu posoudil z hlediska možného narušení požární bezpečnosti. K příjezdové komunikaci stavební úřad uvedl, že není zakotvena povinnost komunikaci stavebně upravit. Projektová dokumentace předložená k žádosti, která obsahovala zpevněnou komunikaci, je již bezpředmětná. K námitkám týkajícím se průběhu vlastnické hranice stavební úřad uvedl, že stavba bude umístěna v minimální vzdálenosti 2 m od společné hranice s pozemkem žalobce, a umístění stavby je navrženo od hranic pozemků dle katastru nemovitostí, nikoli od stávajícího plotu. Stavební úřad se dále vyjádřil ke způsobu měření vzájemných odstupů a vzdáleností. Odmítl námitky, které se týkaly možného účastenství jiných osob, a rovněž námitky, které spekulovaly o budoucím užívání stavby.

Odvolání podané žalobcem pak žalovaný zamítl napadeným rozhodnutím ze dne 8. 6. 2015 č. j. OÚPSŘ 100/2015-330-rozh, kterým zároveň prvostupňové rozhodnutí o umístění a povolení stavby garáže s dílnou potvrdil. Podle žalovaného stavební úřad ověřil,

že o vydání rozhodnutí žádal vlastník pozemku na základě podkladů, které byly zpracovány oprávněným projektantem, a podklady byly vypracovány v postačujícím rozsahu. Stavební úřad posuzoval stavbu z hledisek uvedených v § 90 a § 111 stavebního zákona, stanovil podmínky pro umístění i povolení stavby a v odůvodnění vypořádal námitky účastníků řízení. Obsah podkladů, které měl stavební úřad k dispozici, a průběh řízení korespondují s obsahem vydaného rozhodnutí ve společném povolení. Žalovaný jako odvolací orgán neshledal v postupu stavebního úřadu pochybení, pro které by musel prvostupňové rozhodnutí změnit či zrušit a věc vrátit k novému projednání. K uplatněným odvolacím námitkám žalovaný zdůraznil obsah a rozsah námitek, které je účastník územního a stavebního řízení podle § 89 odst. 4 a § 114 odst. 1 stavebního zákona oprávněn vznášet. Pokud žalobce uplatňoval námitky porušení veřejného zájmu, žalovaný konstatoval, že jde o námitky nad rámec uvedených ustanovení stavebního zákona, když ochrana zájmů chráněných zvláštními zákony je záležitostí zejména příslušných dotčených orgánů, které ochranu veřejných zájmů promítají do řízení formou závazných stanovisek. Žalobce pak tvrzení ohledně údajného porušení veřejného zájmu nespojil s dotčením svých vlastnických práv. Podle žalovaného předmětná stavba garáže sice objemem vybočuje z garážových stání v okolí, ale respektuje okolní zástavbu rodinných domů a současnou rozptýlenou zástavbu. Podle žalovaného z obsahu správního spisu ani ze zvukového záznamu pořízeného žalobcem při ústním jednání nevyplynulo, že by se oprávněná úřední osoba chovala nezdvořile a nestranně a nebylo zajištěno rovné postavení účastníků řízení. Zkonstatoval, že o podjatosti úředních osob bylo s konečnou platností rozhodnuto. Podle žalovaného byl spis veden řádně, včetně očíslování a z ústního jednání byl pořízen protokol, který žalobce odmítl podepsat z důvodu nečitelnosti. Protokol o provedeném ústním jednání považoval žalovaný za dostatečný, nebylo nutné ústní jednání zaznamenávat obrazově či zvukově. Nadto byl obsah protokolu žalobci doručen, proti jeho obsahu žalobce nevzneshl žádnou stížnost. Rovněž nebylo zjištěno, že by měl některý z účastníků řízení více než jednoho zmocněného zástupce. Podle žalovaného se vzdálenost stavby měří podle § 25 odst. 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. a s ohledem na situační výkres je navržena minimálně dva metry od společné hranice s pozemkem žalobce, měřeno od vnějšího povrchu obvodových stěn, a žádná část stavby nepřesahuje na pozemek žalobce nebo jiného účastníka řízení. Žalovaný odmítl, že by stavební úřad pochybil, pokud nepřizval jinou osobu podle § 172 stavebního zákona. K námitce zatajení zateplení žalovaný konstatoval, že dle technické zprávy bude stavba obsahovat tepelnou izolaci. Ta je zakreslena včetně popisu i ve výkresu D.1.1b.02 - půdorys 1.NP, rovněž v Souhrnné technické zprávě na str. 16 je zateplení zmíněno. K námitce, že výkres C.03 neodpovídá napsanému měřítku velikosti vytištěného výkresu, žalovaný konstatoval, že měřítko výkresu zcela úplně neodpovídá měřítku zaznamenanému v záhlaví výkresu, ale z této skutečnosti nelze dovodit, že by předmětný výkres nesplňoval požadavky kladené na výkres koordinační situace, když situace je přehledná a kóty pro posouzení situace jsou obsaženy a zakreslení bylo zpracováno autorizovanou osobou. Důležité je číselné označení kóty výkresu, nikoliv její skutečná vzdálenost na papíře. Žalovaný zopakoval, že stavba byla navržena 2 m od společné hranice pozemku p. č. 1792/32 a až 2,35 m od společné hranice pozemku p. č. 1792/29, přičemž umístění je navrženo od společné hranice dle katastru nemovitostí, nikoli od umístění plotu. Podle Souhrnné technické zprávy je stavba zamýšlena jako jednopodlažní, nepodsklepená a takto je popsána i ve výroku rozhodnutí. Strop není navrhován jako pochozí, proto se nejedná o další podlaží. Ve shodě se stavebním úřadem se žalovaný vyjadřoval k souladu stavby s územním plánem města Jablonec nad Nisou, včetně naplnění indexu zastavění pozemku. Žalovaný zdůraznil, že v navrženém řešení nebyly plochy přístupové

cesty ke garáži navrženy jako zpevněné. Proto se nemění ani konfigurace terénu v této ploše a odtokové poměry se v daném místě nemění. Likvidace dešťových vod ze stavby garáže je pak vyřešena pomocí vsakovacího objektu na pozemku stavebníků, který je umístěn a dimenzován dle hydrogeologického posudku RNDr. L.S., se kterým nebylo polemizováno. K námitce neúplné projektové dokumentace, která neřeší v odpovídající míře obecné požadavky na stavbu, žalovaný konstatoval, že tyto skutečnosti žalobce nekonkretizoval a námitku nespojil s dotčením svých vlastnických práv. Ohledně ohrožení kopané studny na pozemku stavebníka žalovaný uvedl, že námitka nebyla spojena s dotčením svých vlastnických práv. Na vysvětlenou dodal, že studna je užívána pro užitkovou vodu, když stavba rodinného domu na pozemku stavebníků je napojena na veřejný vodovod a studna není nijak ohrožena. K námitkám vytyčení společné hranice žalovaný uvedl, že dle podmínek ve výroku IV. rozhodnutí bylo stanoveno, že před zahájením stavby bude provedeno vytyčení prostorové polohy stavby v souladu s dokumentací oprávněným geometrem. Tím bude zabezpečeno, že stavba bude provedena a umístěna podle předložené a schválené dokumentace. Žalovaný též odmítl námitky týkající se tvrzení o spadu sněhu na pozemek žalobce, neboť spad sněhu je řešen sněhovými zábranami, jejichž nefunkčnost nebyla nijak prokázána. Žalovaný uzavřel, že stavební úřad se se všemi vznesenými námitkami žalobce řádně vypořádal, a s jeho odůvodněním se žalovaný ztotožňuje. Stavební úřad rovněž řešil zhodnocení architektonických a urbanistických hodnot v území ve smyslu § 90 stavebního zákona. K tomu žalovaný doplnil, že garáž je navržena do území rodinných domů s převážně sedlovou nebo valbovou střechou. Stavba garáže je navržena se sedlovou střechou, způsob jejího architektonického ztvárnění tedy odpovídá typické zástavbě okolních rodinných domů, a to i s přihlédnutím k poměrně velké zastavěné ploše garáže. Ta však svou výškou ani objemem nevybočuje z okolní zástavby, přestože jsou garážová stání menších měřítek, ale stavba nevybočuje z okolní zástavby rodinných domů podobných rozměrů. Garáž tedy okolní zástavbu nikterak architektonicky ani urbanisticky nenarušuje a nenarušuje ani současnou rozptýlenost zástavby, kterou významně nezahušťuje. V daném území nelze hovořit o architektonicky významné lokalitě nebo nějaké typické architektuře pro danou oblast. K námitce žalobce, že účel stavby může být kdykoliv změněn, žalovaný uvedl, že takovou možnost připouští § 126 stavebního zákona, ovšem změna účelu užívání musí být se stavebním úřadem projednána a je zkoumána ze zákonných hledisek pro povolení změny užívání stavby.

II. Žaloba

Podle žalobce se žalovaný nevypořádal s prokazatelnými porušeními správního řádu a stavebního zákona, které uvedl v odůvodnění odvolání. Tyto námitky mohl žalobce uplatnit, i když se dotýkaly ochrany veřejného zájmu, neboť je součástí veřejnosti. Stavební úřad podle žalobce skutečně nezjistil stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce nesouhlasil se závěrem, že povolená stavba garáže svým velkým objemem respektuje okolní zástavbu rodinných domů, neboť sama rodinným domem není, svou hmotou ani konstrukčně nerespektuje okolní zástavbu garáží a garážových stání, z tohoto pohledu je nepřiměřená.

Žalovaný se nesprávně vypořádal s jeho námitkami ohledně nezdvořilého a nestranného postupu oprávněné úřední osoby stavebního úřadu. Stavební úřad nerespektoval rovné postavení účastníků, odmítal návrhy žalobce jako nedůvodné, na jeho ochranu neprováděl důkazy, ani nic nezjišťoval. Všechny žalobcovy námitky stavební úřad vyhodnotil

tak, aby uvedl, že jsou bezpředmětné. Spisový materiál byl v řádném stavu předložen až k odvolacímu řízení. Do té doby nebyl spis upraven tak, aby dokládal aktuální pohyb písemností v průběhu řízení. Žalobci nebylo umožněno ověřit si, čím je žádost o povolení průběžně dokladována a doplňována, nebylo mu umožněno pořídit si kopii spisu podle průběžně vedeného soupisu. Stížnost proti vedení ústního jednání a způsobu protokolace jednání byla ze strany žalovaného i vedoucího stavebního úřadu bagatelizována. Žalobce až na základě rozhodnutí krajského úřadu předložil nahrávku ústního jednání ze dne 2. 10. 2014, přesto žalovaný konstatoval, že nebylo zjištěno, že by některý z účastníků měl v jeden okamžik více než jednoho zmocněného zástupce. Žalobce uvedl, že nemá možnost osobu identifikovat, proto předložil její fotografii z jednání s tím, že sama úřednice stavebního úřadu uvedla, že šlo o pana S., otce stavebníka T.S. V jeden okamžik byli tedy stavebníci zastoupeni vedle zástupce Š. architekti, s. r. o., ještě panem S., a to bez plné moci, a stavební úřad jeho přítomnost připustil.

Další žalobní námitka se týká vzdálenosti předmětné stavby menší než 2 m od společné hranice s jeho pozemkem. Sám žalovaný konstatoval, že měřítko výkresu přeměřením úplně neodpovídá měřítku v záhlaví výkresu. Plán nebyl vyhotoven v měřítku, je kreslen vůči číselným kótám záměrně nesprávně, což má za důsledky neobjektivní posouzení. Odstupová vzdálenost stavby nedosahuje minimálních 2 m, stavba je chybně zakreslená do mapového podkladu a její skutečná poloha při dodržení kótovaných délek je jiná. Příloha č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb. neuvádí možnost upravování umístění objektu na výkresu mimo měřítko. Nepřesnosti na výkresech významně zasahují do práv žalobce. S odkazem na § 2 odst. 3 a 4 stavebního zákona žalobce dovozuje, že nedílnou funkční částí stavby jsou i přesahy střech, svody dešťových vod a projektovaný chodník kolem stavby. Odstupy od těchto částí stavby nesplňují požadavek na minimální odstupovou vzdálenost. Ustanovení § 25 odst. 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. podle žalobce nevylučuje připočítat kótované šířky přesahu. Žalobce nesouhlasil se závěrem žalovaného, že pro posouzení věci je důležité označení kóty na výkresu, nikoli skutečná vzdálenost na papíře. Výkres v měřítku je společně s číselnými kótami návrhem vypovídajícím o skutečném umístění stavby do mapového podkladu a budoucím umístěním stavby v terénu.

V další žalobní námitce žalobce polemizuje s tím, že se jedná o jednopodlažní stavbu. Stavba je podle výkresové a další technické dokumentace navržena jako dvoupodlažní. Podstřešní prostor je ve skutečnosti dobře tepelně izolovaný, o ploše 89 m², jde tedy o druhé nadzemní podlaží přístupné i přes relativně nízkou světlou výšku. Jde o vytvoření zatepleného skladového prostoru, který má robustními nosníky připravenou zatížitelnou podlahu. Pokud by nešlo o 2. NP, byl by strop přímo nad parkovacími místy a dílnou tvořen pouze střešními krovy bez nosníků a stavba by byla o 0,5 m nižší, a pokud by měla plochou střechu, byla by nižší o 2 m. Pokud byl žalobce upozorněn, že řízení je návrhovým, namítal, že návrh měl být posouzen jako celek včetně kompletní dokumentace.

Žalovaný nesprávně vyhodnotil námitky týkající se likvidace dešťové vody ze zelené plochy. Podle žalobce se změně konfigurace terénu nejen pod objektem, který by měl být zapuštěn velkou částí postupně od severu k jihu do svahu, ale i na ploše před objektem. Nejen na příjezdových plochách dojde ke změně konfigurace terénu doprovázené změnou propustnosti. Aby byl umožněn přístup k vratům garáže, dojde k zásadnímu odtěžení vrstvy zeminy po celé ploše stavebního pozemku, od zadní části rodinného domu až k hranici

s pozemkem parc. č. 1773/6 postupně k jižní straně do hloubky minimálně 1,2 m. Nepropustnými pojezdovými plochami nebude umožněno volné zasakování dešťových vod, které podle hydrogeologického posudku potečou volně ze svahu, tedy na pozemek žalobce. Žalobce se bránil tomu, že by namítal zabránění zasakování dešťových vod pod parkujícími auty. Nebylo prověřeno, na který trávník by dešťová voda povrchově přitékala, nejbližší po svahu je trávník na pozemku žalobce. Podle žalobce nebyl uveden vztah funkčnosti mezi vsakovacími nádržemi Garantia s nedoloženou kapacitou a trativodem. Podle normy ČSN 75 9010 není vypočítáno dimenzování vsakovacích zařízení, retenční objem, doba prázdnění vsakovacího zařízení, opatření pro katastrofické srážky, doba prázdnění vsakovacího zařízení, podmínky provozu vsakovacích zařízení, a který z vlastníků je povinen mít vypracovaný provozní řád vsakovacího zařízení a pracovní a organizační postup pro případ ekologické havárie. Stavební úřad nereagoval na neaplikovanou ČSN normu v posudku hydrologa a nestanovil z toho žádné plynoucí povinnosti pro stavebníky. Podle žalobce je již nyní situace na jeho pozemku nepříznivá z hlediska stékání srážkových vod směrem od pozemku stavebníků. K dalšímu zhoršení zasakování dojde v ploše vyježděné vozidly.

Z uvedených a dříve namítaných důvodů je podle žalobce projektová dokumentace neúplná, úředníci podcenili složitost věci a neřešili stavební požadavky spojené s dotčením vlastnických práv žalobce.

Další námitka se týkala kopané studny na pozemku stavebníků. Podle žalobce jsou všichni povinni chránit vodní zdroje proti znečištění. Vzdálenost garážového stání od studny je ve skutečnosti 10 m, zpracovatelem rozhodnutí uváděná vzdálenost 15 m je chybná.

Projektová dokumentace je podle žalobce nepřesná a zavádějící, její nepravdivost nemusel žalobce prokazovat žádným oponentním posudkem, neboť prokázané chyby jsou rozpoznatelné i laikem.

Žalobce tvrdil, že na počátku ústního jednání dne 2. 1. 2014 oprávněná osoba paní Funke obhajovala zasahování pana Suchomela do jednání, což zdůvodňovala plnou mocí. Uvedené skutečnosti však do protokolu nebyly zaznamenány, tyto výroky a jednání úřednice zamlčela a uvedla žalobce v omyl. Stavebníci jsou si jisti, že stavební úřad nebude klást překážky a zasahovat do budoucího užívání objektu k podnikání, což zamlčují, neboť takové využití je v rozporu s územním plánem. Objekt pro užívání jako garáže s dílnou pro rodinný dům je zjevně nepřiměřeným objektem, konstrukcí i předpokládanými náklady. Je zřejmé, že je připraven pro budoucí využití k podnikání. Aby stavebníci dodrželi podmínky zastavitelnosti plochy, vypustili z původního návrhu zpevněné plochy v trase příjezdu k objektu garáže. Je ovšem nepochybné, že vznikne vyježděná plocha, která bude následně zpevněna. O tom však již nikdo nebude rozhodovat, bude tak překročen limit zastavění a nebude náležitě řešeno odvodnění. Podle žalobce nic nebránilo tomu, aby stavební úřad důkladněji a podrobněji rozebral dokumentaci k nezpochybnitelným výsledkům. Žalobce nesouhlasil s tím, že stavební úřad konstatuje, že projektová dokumentace je zpracována autorizovaným architektem, a nezjišťuje její chyby. Žalovaný pak jako odvolací orgán nepřezkoumal soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy ani v rozsahu námitek, ani ve veřejném zájmu.

Ze všech uvedených důvodů žalobce požadoval, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k novému projednání a rozhodnutí.

III. Vyjádření žalovaného

V písemném vyjádření k žalobě žalovaný k námitce týkající se nedodržení vzdálenosti povolované stavby garáže s dílnou od společné hranice odkázal na str. 6 a 7 bod Ad. 2 napadeného rozhodnutí. Zdůraznil, že pro určení vzdálenosti budoucí stavby od okolních pozemků je rozhodné číselné označení kóty, nikoliv její skutečný rozměr na výkresu. K tomu odkázal na znění normy ČSN 01 3130 „Technické výkresy. Kótování.“ a internetový odkaz, kde jsou řešeny pravidla kótování výkresů, podle kterých je rozhodná vždy uvedená číselná kóta. Nelze tak připustit polemiku žalobce ohledně stanovené vzdálenosti. Ta nemá oporu v grafické části podkladů, konkrétně ve složce Novostavba garáže, část C. Situace stavby, obsah přílohy – Koordinační situace, ze kterých vyplývá, že stavba je od společné hranice s pozemkem ve vlastnictví žalobce vzdálena 2 m, což je uvedeno v části III. podmínek výroku rozhodnutí pro umístění předmětné stavby. Pokud jde o zmíněnou koordinační situaci, ta svým významem především slouží k orientaci v rámci vedeného řízení, napomáhá vizualizaci a informaci o umísťovaném záměru na pozemku, včetně širších vztahů v daném území. Proto umístění stavby odpovídá § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb.

K namítané dvoupodlažnosti stavby žalovaný odkázal na str. 7, konkrétně body Ad. 3 a Ad. 5 odůvodnění svého rozhodnutí. Zdůraznil, že řízení je návrhové, předmět územního řízení a stavebního povolení vymezuje pouze žadatel a stavební úřad je v řízení podanou žádostí vázán. Je na žadateli, jak stavební záměr vymezí z hlediska výškového a plošného uspořádání, podlažnosti a stavebně-konstrukčního řešení. V daném případě žadatel požádal o stavbu jako jednopodlažní objekt se sedlovou střechou, kdy prostor pod střechou tvoří půdní prostor propojený s přízemím pouze dvěma průleznými otvory, které mají sloužit k výlezu na střechu z hlediska údržby, čemuž odpovídá slovní popis stavby i předložená projektová dokumentace. Na tomto vymezení nic nemění ani žalobcem tvrzené „robustní podlahové nosníky“, neboť je na stavebníkovi, jak si stavebně-technické provedení stavby, včetně tepelně izolačního provedení navrhne. Žalobce tuto námitku nespojuje s dotčením svých vlastnických práv, neuvádí, jak se daná skutečnost může dotknout jeho vlastnických práv, k jehož ochraně má výlučně sloužit soudní ochrana.

K námitkám vsakování dešťových vod žalovaný opětovně odkázal na odůvodnění svého rozhodnutí, konkrétně na str. 8 bod Ad. 7 a str. 17 odst. 3 rozhodnutí stavebního úřadu. Problematika likvidace dešťových vod byla nastavena v bodu 2. výroku III. podmínek pro umístění stavby, které zabezpečí likvidaci dešťových vod na pozemku stavebníka v souladu s § 20 odst. 5 písm. c) bod 1 vyhlášky UTP. Z výkresu C.03 koordinační situace stavby garáže s dílnou vyplývá, že dešťové vody jsou svedeny do vsakovacího objektu na východní části pozemku stavebníka, tedy na opačné straně než je pozemek žalobce.

Námítka týkající se ochrany studny na pozemku stavebníků žalovaný odmítl, protože dle zakreslení je garáž s dílnou od studny vzdálena 11,8 m a studna slouží k odběru jen užitkové vody a umístění stavby se jí nedotkne. Žalobce nespojuje námitku s dotčením svých vlastnických práv.

K procesním námitkám pak žalovaný souhrnně konstatoval, že stavební úřad i žalovaný při posouzení a povolení stavby postupovali v souladu se stavebním zákonem a prováděcími předpisy. Stavební úřad rozhodnutí obsáhle odůvodnil, včetně otázky posouzení stavby v daném území z hlediska souladu s územním plánem a stanoveného procenta zastavění pozemku a z hlediska nastavených architektonických a urbanistických hodnot. V tomto směru žalovaný odkázal na str. 9 a 10 bod Ad. 13 svého rozhodnutí a zdůraznil, že ke stavbě se dotčené orgány vyjádřily kladně i z hlediska veřejného zájmu obsaženého ve zvláštních právních předpisech. Se všemi námitkami žalobce se stavební úřad v odůvodnění vydaného rozhodnutí podrobně vypořádal. K vedení spisu žalovaný odkázal na str. 6 odst. 4 napadeného rozhodnutí. Také nesdílel žalobcovy spekulace ohledně vstřícného přístupu vůči stavebníkovi na úkor nevstřícného přístupu k žalobci. Pro toto tvrzení žalovaný nenašel ve spisu oporu, naopak na podkladě spisového materiálu dospěl k závěru, že oprávněná úřední osoba vůči žalobci postupovala zákonným způsobem a respektovala jeho procesní práva. Žalovaný odkázal na usnesení ze dne 30. 10. 2014 a 31. 10. 2014, kterými nebyly shledány důvody k vyloučení oprávněné úřední osoby Blanky Funke a vedoucí stavebního úřadu Ing. A.N. z projednávání a rozhodování předmětné věci. Stavební úřad se žalobcem jednal, oznamoval mu jednotlivé procesní kroky v probíhající řízení, umožňoval mu, aby se k nim vyjádřil, umožňoval mu nahlížet do spisu včetně a pořídit kopie ze správního spisu.

Žalovaný navrhoval, aby soud podanou žalobu zamítnul.

IV. Replika žalobce

Žalobce oponoval tím, že internetový odkaz uvedený žalovaným a norma ČSN 01 3130 se týkají výkresů pozemních staveb, v daném případě však šlo o zakreslení už nakresleného objektu do mapového podkladu a vyhotovení situačního výkresu ve smyslu Přílohy č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., části C, kterou žalobce citoval. K tomu žalobce odkázal na metodiku vyhotovení situačního výkresu řešenou na jiné internetové stránce. Žalobce setrval na tom, že nelze svévolně měnit umístění objektu nebo jeho velikost na výkresu v určitém měřítku. Ve vyjádření pak žalovaný uvedl nesprávně zastavěnou plochu garáže s dílnou 105,8 m², namísto 108,2 m² podle žádosti a koordinační situace. Žalobce setrval i na tvrzení, že nekorektní jednání úředníků a zpracované dokumenty uvádějí v omyl nejen účastníky, ale i soud. K posouzení zastavěnosti území lze využít i internetovou aplikaci Google Earth a ke zjištění stoupání pozemku aplikaci mapy.cz, a to k posouzení rozsahu zemních prací a jejich vlivu na rozsah likvidace srážkových vod. Žalobce vyjádřil požadavek, aby další řízení bylo přiděleno jinému příslušnému úřadu mimo Liberecký kraj z důvodu neobjektivního jednání zdejších úředníků.

V. Posouzení soudem

Krajský soud přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí žalovaného a řízení jeho vydání předcházející v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů, vycházejí přitom ze skutkového a právního stavu v době

rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Předmětem soudního přezkum jsou rozhodnutí vydaná ve společném územním a stavebním řízení podle § 94a stavebního zákona.

a) k odmítnutí vypořádat námitky rozporu s veřejným zájmem

Zejména v reakci na žalobní argumentaci v úvodu žaloby soud v obecné rovině předesílá, že žalobce si v řízení o žalobě dle § 65 odst. 1 s. ř. s. nemůže osvojovat námitky na ochranu třetích osob či veřejnosti. Nemůže s úspěchem uplatňovat výtky, které se jeho právní sféry netýkají. Nepřísluší mu pozice dohlázele zákonnosti postupu a rozhodnutí správních orgánů, není subjektem, který by byl oprávněn podat žalobu ve veřejném zájmu ve smyslu § 66 s. ř. s. Rozsah toho, co je žalobce oprávněn před správním soudem namítat, je bezesporu determinován jeho postavením ve správním řízení, tedy důvodem účastenství v řízení před stavebním úřadem. Tímto důvodem nebyla ochrana veřejného zájmu, ale ochrana spoluvlastnického práva k pozemkům parc. č. ■■■ a ■■■, st. parc. č. ■■■ a rodinnému domu č. p. ■■■, který je součástí posledně uvedeného pozemku. Žalobce tak byl jako účastník společného územního a stavebního řízení v souladu s § 94a odst. 3 ve spojení s § 89 a § 114 stavebního zákona limitován co do rozsahu námitek, které mohl v takovém řízení vznášet. Od toho se pak odvíjí i rozsah jeho práv, která mohla být vydáním napadeného rozhodnutí dotčena. Nemožnost podat žalobu ve veřejném zájmu dle § 66 s. ř. s. a charakter s. ř. s. jako „obránné“ normy, jakož i determinování toho, co mohou účastníci s úspěchem před správním soudem namítat, právě jejich postavením a důvodem účastenství ve stavebním řízení, je zmiňováno v řadě rozhodnutí Nejvyššího správního soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 21. 10. 20108, č. j. 8 As 47/2005-86, publ. ve Sb. NSS 1764/2009, též rozsudky ze dne 3. 3. 2011, č. j. 7 As 108/2010-71, ze dne 9. 11. 2011, č. j. 9 As 52/2011-159, ze dne 11. 4. 2014, č. j. 5 As 91/2013-50, ze dne 11. 6. 2014, č. j. 7 As 23/2014-57; všechny rozsudky Nejvyššího správního soudu dostupné na www.nssoud.cz).

Ve světle shora uvedeného nelze spatřovat pochybení v postupu žalovaného, pokud tyto principy při vypořádání námitek žalobce zdůraznil a respektoval, zejména pokud šlo o namítané „naddimenzování“ předmětné stavby.

Žalobce nesouhlasil se způsobem, jakým se žalovaný vypořádal s porušením správního řádu v souvislosti s namítanými neodůvodněnými rozdíly mezi koncepcí objemů stávajících garáží a garážových stání v okolí a navrhovanou stavbou. Soud se ztotožňuje s argumentací žalovaného na str. 5 pod bodem Ad. 1 napadené rozhodnutí, že žalobce tuto výhradu týkající se ve své podstatně architektonické podoby stavebního záměru nespojuje s dotčením svých vlastnických práv ke shora specifikovaným nemovitostem. Jak stavební úřad, tak zejména žalovaný, který doplnil argumentaci stavebního úřadu, zhodnotili stavbu garáže s dílnou nejen z hlediska jejího souladu s platným územním plánem (včetně dodržení stanoveného indexu zastavěnosti), ale rovněž z hlediska ochrany architektonických a urbanistických hodnot v daném území ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 94a odst. 4 stavebního zákona. Žalobce pak teprve v závěru žaloby dodává, že vybudování garáže s dílnou daných rozměrů bezdůvodně zástavbu zahušťuje, narušuje soukromí a pohodu bydlení v domě žalobce, zhoršuje oslunění přilehlého pozemku a snižuje jeho hodnotu. Svá

obecná tvrzení v tomto směru však žalobce nerozvádí a ničím nedokládá. Neuvádí, jak se jeho vlastnických práv „objem“ garáže s dílnou dotýká konkrétně. Nenamítá v této souvislosti, že by navrhovaná garáž s dílnou svým větším objemem porušovala v určitém směru kogentní normy ohledně staveb garáží, či nějakým způsobem v rozporu s právními předpisy narušovala jeho životní prostředí, kvalitu prostředí (ať např. co do výhledu či oslunění) nad míru stanovenou v zákonných, resp. podzákonných předpisech či míru přiměřenou. Soud pak dodává, že soudní řízení správní zásadně není pokračováním správního řízení, v němž byla vydána napadená správní rozhodnutí, a soud není povolán k tomu, aby znovu posoudil veškeré námitky uplatněné žalobcem v průběhu správního řízení, ať již ve fázi před správním orgánem I. stupně či orgánem odvolacím. Soud přezkoumává napadené rozhodnutí žalovaného a stavebního úřadu z hlediska konkrétně uplatněných žalobních bodů, tj. z hlediska jednoznačně vyjádřených skutkových a právních důvodů, ze kterých žalobce spatřuje rozhodnutí za nezákonné. Jak už soud konstatoval, žalobce vůči rozměrům garáže uplatňuje výhrady pouze obecně, ve vztahu k porušení správního řádu se dovolával narušení veřejného zájmu. Skutečnost, že se v okolí vyskytují garáže a garážová stání rozměrů menších, jak žalovaný připustil, bez dalšího nezakládá žalobci právo požadovat po stavebnících, aby i oni na svém pozemku postavili garáž s dílnou menších rozměrů.

b) k námitkám podjatosti a nestrannosti úřednic stavebního úřadu

Žalobce uplatnil výhrady proti postupu oprávněné úřední osoby, která vedla stavební řízení v I. stupni, s tím, že jeho námitky proti vedení ústního jednání a protokolaci jak stavební úřad, tak žalovaný bagatelizovali.

Po přezkoumání obsahu správního spisu, zejména obsahu protokolu o ústním jednání ze dne 2. 10. 2014, následně sepsaného úředního záznamu ze dne 3. 10. 2014, stížnosti žalobce ze dne 10. 10. 2014 a usnesení ze dne 30. a 31. 10. 2014 o námitce podjatosti a obou rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 1. 2015, dospěl soud k závěru, že žalobcova práva nebyla postupem správních orgánů dotčena a na vydání prvostupňového rozhodnutí se nepodílela oprávněná úřední osoba, u níž by byly dány důvody pro vyloučení.

Oprávněné úřední osobě (podle obsahu správního spisu Blanka Funke), která vedla řízení v I. stupni a také dne 2. 10. 2014 prováděla ústní jednání spojené s ohledáním stavebních pozemků stavebníků, lze vytknout, že protokol o tomto úkonu nepořídila zcela v souladu s § 18 odst. 2 správního řádu. Podle citovaného ustanovení protokol, který musí být o ústním jednání sepsán dle § 18 odst. 1 správního řádu, obsahuje mimo jiné údaje vyličení průběhu úkonu. Protokol by tedy měl zachycovat všechny podstatné skutečnosti, které správní orgán považuje za potřebné popsat, a to nejen s ohledem na zjištění skutkového stavu v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, ale také z hlediska jednání účastníků - dodržení jejich procesních práv a povinností, učinění důkazních návrhů, vyjádření, atd. Pokud, jak plyne z úředního záznamu ze dne 3. 10. 2014, považovala oprávněná úřední osoba za potřebné vyličit atmosféru ústního jednání spojeného s ohledáním a tlak ze strany osob úkonu přítomných, stejně jako zachytit přítomnost osoby, která nebyla účastníkem řízení a musela být upozorněna, že se nemá jednání účastnit (zřejmě pan S., na jehož přítomnost při jednání žalobce upozorňoval), měly být tyto okolnosti obsahem již samotného protokolu o tomto úkonu. Jinak obsahuje úřední záznam ohledně průběhu ústního jednání tytéž skutečnost jako protokol sepsaný dne 2. 10. 2014. Popsaný nedostatek při vyličení průběhu

ústního jednání spojeného s ohledáním do samotného protokolu nepovažoval soud za tak závažné porušení procesních ustanovení, které mohlo vést k vydání nezákonného rozhodnutí.

Částečně chybný postup oprávněné úřední osoby při protokolaci, případně nevyhovění návrhům žalobce, který v rámci ohledání požadoval vztyčit tyč nebo žebřík do výšky plánované stavby garáže s dílnou, a dalším námitkám, které žalobce uplatnil vůči stavebnímu záměru, nemohou být důvodem, pro který by tato osoba měla být z projednávání a rozhodování věci vyloučena. Podle § 14 odst. 1 správního řádu je důvodem pro vyloučení osoby, která se podílí na výkonu pravomoci správního orgánu, pouze důvodný předpoklad, že tato osoba má s ohledem na svůj poměr k věci, k účastníkům řízení nebo jejich zástupcům zájem na výsledku řízení. Žádné takové skutečnosti v průběhu řízení nebyly prokázány, v tomto směru se soud plně ztotožnil s argumentací žalovaného v rozhodnutích ze dne 26. 1. 2015. Samotný procesní postup oprávněné úřední osoby a nesouhlas účastníka řízení s ním důvodem pro vyloučení podle § 14 odst. 1 správního řádu nejsou.

Soud dodává, že ani průběh ústního jednání, jak byl zachycen nejen v protokolu o ústním jednání, ale i úředním záznamu, a jak byl také vylíčen žalobcem, podle přesvědčení soudu nezavdávají pochybnosti o tom, že by oprávněná osoba jednala vůči žalobci natolik nestranně a neobjektivně, že by to mohlo vést k závěru o její podjatosti z důvodu vztahu ke stavebníkům. Nic nesvědčí o tom, že by v průběhu ústního jednání a ohledání žalobce nemohl oproti ostatním účastníkům řízení realizovat svá procesní oprávnění, k věci se vyjádřit, uplatnit námitky vůči stavebnímu závěru, apod.

K přítomnosti a tvrzenému připuštění zastupování stavebníků další osobou (dle tvrzení žalobce panem Suchomelem, otcem jednoho ze stavebníků) je třeba uvést, že i kdyby k takovému pochybení ze strany stavebního úřadu došlo a stavební úřad akceptoval jednání této osoby jménem stavebníků bez předložení plné moci a v rozporu se zásadou, že osoba může být zastoupena jen jedním zmocněncem (§ 33 odst. 1 správního řádu), nebyl by takovým postupem žalobce zkrácen. Jak již soud uvedl shora, žaloba podaná podle § 65 odst. 1 s. ř. s. slouží výhradně k ochraně vlastních i procesních práv a nelze v ní s úspěchem namítat procesní pochybení správního orgánu ve vztahu k ostatním účastníkům správního řízení. Přesto soud uvádí, že z obsahu správního spisu nevyplývá, že by k jednání jménem stavebníků jinou osobou než Š.A., s.r.o. (dle plné moci předložené spolu s podanou žádostí o vydání společného rozhodnutí) dne 2. 10. 2014 skutečně došlo. Dle obsahu protokolu, úředního záznamu ani z tvrzení žalobce nevyplývá, že by dotyčná osoba činila v průběhu ústního jednání úkony jménem žalobců, jakkoli s předmětem řízení nakládala, v průběhu úkonu předkládala nějaké podklady či jiné písemnosti, vyjadřovala se k předmětu řízení nebo námitkám žalobce způsobem, který by považoval stavební úřad za relevantní, poznamenal ho do protokolu a přihlížel by k němu při rozhodování ve věci. K odkazu žalobce na jím pořízenou fotografii této další osoby a nahrávku ústního jednání soud poznamenává, že nahrávkou se žalovaný zabýval, hodnotil ji spolu s obsahem správního spisu tak, že neprokazuje nezdvořilé či nestranné chování oprávněné úřední osoby. Konkrétní výtky vůči těmto závěrům žalobce v žalobě nepřednesl.

Lze dodat, že ze správního spisu skutečně nevyplývá, že by stavební úřad uplatňoval vůči stavebníkům nadstandardně vstřícný přístup na úkor práv žalobce. Soud v tomto směru odkazu na str. 6 vyjádření žalovaného, který přehledně shrnul procesní postup stavebního

úřadu vůči žalobci a který dokládá, že procesní práva žalobce byla oprávněnou úřední osobou respektována. Soud setrvává na závěru, že žalobcem předestřené výhrady vůči počínání oprávněné úřední osoby B.F. nejsou takového charakteru, že bylo možné dospět k závěru, že je dán zákonem předvídaný důvod pro její vyloučení z projednávání a rozhodování ve věci.

c) k námitce vedení spisového materiálu a pořízení kopie spisu

Obecná úprava povinnosti správního orgánu vést spis je zakotvena v § 17 správního řádu. Podle § 17 odst. 1 správního řádu se v každé věci zakládá spis, který musí být označen spisovou značkou. Spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Přílohou, která je součástí spisu, jsou zejména důkazní prostředky, obrazové a zvukové záznamy a záznamy na elektronických médiích. Spis musí obsahovat soupis všech svých součástí, včetně příloh, s určením data, kdy byly do spisu vloženy. Podle § 38 odst. 1 správního řádu mají účastníci řízení právo do spisu nahlížet a dle odst. 4 uvedeného ustanovení je s tímto právem spojeno právo činit se výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu nebo jeho části.

Soudu předložený správní spis obsahuje podklady, ze kterých stavební úřad a žalovaný ve svých rozhodnutích vycházeli. Pokud je v něm založena projektová dokumentace, lze zjistit, jaká její část byla doložena původně, je nesprávná a byla doplněna a nahrazena. Soud ověřil, že součástí spisového materiálu je i soupis jeho obsahu, včetně uvedení dat, kdy byly jednotlivé písemnosti do spisu zařazeny v souladu s § 17 odst. 1 správního řádu. Sama skutečnost, že listiny ve spisu nejsou pevně spojeny, ještě neznamená, že by stavební úřad při tvoření spisu postupoval tak, aby žalobci znemožnil ověřit, jaké podklady byly stavebníky k podané žádosti předloženy. Dále soud uvádí, že jednotlivá podání ze strany stavebníků (podání žádosti, její doplnění, doplnění projektové dokumentace) jsou označena podacím razítkem stavebního úřadu, z něhož lze rovněž seznat časovou posloupnost předložení podkladů pro vydání územního rozhodnutí a stavebního povolení ze strany stavebníků.

Žalobci bylo dne 9. 10. 2014 umožněno nahlédnout do spisu, o tomto úkonu byl sepsán protokol. Podle jeho obsahu bylo se žalobcem ústně domluveno, že mu budou požadované kopie části spisu připraveny a bude informován o tom, že jsou kopie připraveny k vyzvednutí. Ze spisu nevyplývá, že by se požadovaných kopií žalobce následně domáhal. Rovněž i dne 1. 12. 2014 žalobce do spisového materiálu vedeného stavebním úřadem nahlížel. Dle protokolu o tomto úkonu mu byly předány požadované kopie listin ze správního spisu, za jejichž poskytnutí žalobce zaplatil správní poplatek ve výši 165 Kč. Při nahlížení do spisu v uvedených dnech žalobce žádné výhrady vůči vedení spisu nebo jeho obsahu neuplatnil. Žalobce námitku vedení správního spisu nespojuje s tvrzením o dotčení svých procesních či hmotných práv. Nenamítá, že by obsahem spisu byly i doklady či listiny, se kterými by se nemohl před vydáním rozhodnutí v souladu s § 36 odst. 3 správního řádu seznámit. Soud tedy dospěl k závěru, že žalobce mohl uplatnit své právo nahlížet do správního spisu a pořizovat si z něj kopie v souladu s § 38 odst. 1, odst. 4 správního spisu. Soud rovněž nezaznamenal porušení povinnosti ze strany stavebního úřadu vést spis v souladu s § 17 odst. 1 správního řádu. Soud nepovažuje výtku směřující proti vedení spisového materiálu a porušení procesních práv žalobce tvrzeným způsobem za opodstatněnou.

d) k námitce nedodržení odstupové vzdálenosti

Protože se jednalo o umístění stavby garáže s dílnou, byla minimální odstupová vzdálenost od společných hranic pozemků 2 m podle § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., o obecných požadavcích na využívání území. Podle § 25 odst. 8 uvedené vyhlášky se vzájemné odstupy a vzdálenosti měří na nejkratší spojnici mezi vnějšími povrchy obvodových stěn, balkonů, lodžii, teras, dále od hranic pozemků a okraje vozovky pozemní komunikace.

V souzeném případě bylo o umístění a povolení stavby garáže s dílnou rozhodnuto společným rozhodnutím o umístění stavby a povolení stavby podle § 94a stavebního zákona. Umístění stavby bylo závazně definováno výrokem II. o umístění stavby, a to tak, že v souladu s výrokem III. bod 1. je stavba umístěna v minimální vzdálenosti 2 m od společné hranice s pozemkem parc. č. ■■■ m od společné hranice s pozemkem parc. č. 1773/6 a její severovýchodní roh ve vzdálenosti 2,345 m od společné hranice se sousedním pozemkem parc. č. ■■■ dle koordinační situace v měřítku 1:200, který je součástí ověřené dokumentace. Uvedenými výroky rozhodnutí stavebního úřadu, které jsou pravomocné a závazně určují umístění stavby garáže s dílnou, bylo zabezpečeno dodržení stanovených minimálních vzdáleností předmětné stavby v souladu s § 25 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Soud má ve shodě se žalovaným za to, že podstatné je definování odstupové vzdálenosti ve výrocích společného rozhodnutí o umístění a povolení stavby, v souladu s kótami uvedenými v koordinačním situačním výkresu C.03. Zda při vyhotovení koordinačního situačního výkresu v měřítku 1:200, který je v souladu s Přílohou č. 4, části C.3 vyhlášky č. 499/2006 Sb., povinnou součástí společné dokumentace pro vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení, došlo k nějakým drobným nepřesnostem při zakreslení předmětné stavby v uvedeném měřítku, nemá na zákonnost vydaného rozhodnutí vliv.

S ohledem na řečené neshledal soud potřebu blíže se zabývat řadou snímků, jimiž chtěl žalobce prokazovat nepřesnosti vyhotovení koordinačního situačního výkresu C.03. Ostatně, že při přeměření daného výkresu byly zjištěny nepřesnosti při přenesení rozměrů navrhované garáže s dílnou a odstupové vzdálenosti od společné hranice s pozemkem žalobce v měřítku 1:200, žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí připustil. Nejde tedy o spornou otázku, kterou by bylo třeba zjišťovat dokazováním nad rámec podkladů zajištěných v průběhu správního řízení. Stejně tak nepovažoval soud na nutné blíže se věnovat odkazům žalovaného a žalobce na internetové články a obsahem norem ČSN a blíže zkoumat pravidla pro tvorbu technických výkresů.

Soud zdůrazňuje, že stavebníci jsou vázáni výroky vydaného pravomocného rozhodnutí stavebního úřadu. Při umístění stavby jsou povinni postupovat dle výroku II. o umístění stavby a v souladu se stanovenými podmínkami umístění stavby na pozemku podle výroku III. bod 1., jimiž jsou odstupové vzdálenosti umísťované stavby od společných hranic pozemků definovány a které odpovídají kótám na koordinačním situačním výkresu. Tak je zabezpečeno dodržení právním předpisem stanovených vzdáleností odstupů. Stavebníci, resp. zhotovitel stavby (dle výroku IV. bod 5 rozhodnutí) zásadně při založení stavby do terénu nepostupuje tak, že by přenesl vzdálenosti z koordinačního situačního výkresu C. 03, jak byly narýsovány, do reality v poměru 200:1, ale je vázán odstupovými vzdálenostmi tak, jak byly definovány ve vydaném rozhodnutí o umístění stavby. Z uvedených důvodů soud považoval

za nadbytečné doplnit dokazování žalobcem předloženým zakreslením průběhu společné hranice, spolu se zakreslením umísťované stavby. Lze dodat, že průběh vlastnické hranice mezi pozemky žalobce a stavebníků nebyl předmětem stavebního řízení a soud se jím nemůže zabývat.

Soud musí rovněž odmítnout argumenty žalobce, že vzhledem k definici stavby dle § 2 odst. 3 a 4 stavebního zákona se měly odstupové vzdálenosti kótovat od přesahu částí stavby jako je střecha, svody dešťových vod a projektovaný chodník kolem stavby. Způsob, jakým se měří vzájemné odstupy a vzdálenosti pro účely umístění staveb, je závazně stanoven § 25 odst. 8 vyhlášky č. 501/2006 Sb. Uvedené ustanovení nelze vykládat tak, jak to činí žalobce, tedy že stanovený způsob nevylučuje zahrnutí i dalších součástí staveb. Naopak uvedené ustanovení jednoznačně stanoví, že vzájemný odstup a vzdálenosti se měří na nejkratší spojnici, a to mezi vnějšími povrchy, v daném případě obvodové stěny navrhované garáže od společných hranic pozemků, nikoli od přesahu střechy či svodu dešťových vod nebo od projektovaného chodníku. Jestliže tedy byla v koordinačním situačním výkresu C.03, který v souladu s Přílohou č. 4, částí C.3, písm. j) vyhlášky č. 499/2006 Sb. stanoví odstupovou vzdálenost stavby, odstupová vzdálenost kótována od obvodových stěn zakreslené garáže, odpovídá takový postup požadavkům shora citovaného ustanovení.

e) k podlažnosti stavby

Soud za důvodné nepovažoval ani výtky proti nesprávně uváděné podlažnosti stavby garáže s dílnou. Na tomto místě musí soud zdůraznit, že s namítanými skutečnostmi žalobce nijak nespojuje zásah do svého vlastnického práva k pozemkům a rodinnému domu na nich. Stavební úřad a žalovaný správně vycházeli z předložené projektové dokumentace, podle které jde o objekt jednopodlažní. Tato skutečnost vyplývá z celkového popisu stavby v Souhrnné technické zprávě B.2.2. Že se nejedná o 2. NP vyplývá i z Technické zprávy, stejně jako z výkresu D.1.1.b.03 - Strop, podle kterých jde o jednopodlažní objekt, kdy prostor pod střechou bude s přízemím propojen pouze dvěma průleznými otvory. Není navrhováno schodiště, rovněž není řešena podlahová krytina druhého nadzemního patra, strop není navrhován jako pochozí.

Ve shodě s tím, co uváděl stavební úřad i žalovaný, musí i soud zdůraznit, že společné řízení o umístění stavby a stavební povolení je řízením návrhovým a je zásadně věcí stavebníka, jak navrhovanou stavbu rozměrově, konstrukčně, stavebně-technicky navrhne. Argumenty žalobce, že pokud by byl strop nad parkovacími místy a dílnou tvořen pouze střešními krovy, a proto by stavba mohla o více než 0,5 m nižší, příp. pokud by měla pouze plochou střechu, byla by nižší o 2 m, nelze přijmout. Smyslem účastenství sousedů v řízení o umístění stavby a povolení stavby je ochrana jejich vlastnických či jiných věcných práv, nikoli to, aby prosazovali svoje názory na konkrétní podobu povolované stavby.

f) k námitce likvidace dešťových vod

Dále žalobce brojí proti tomu, jak se stavební úřad a žalovaný vypořádali s jeho námitkami proti řešení likvidace dešťových vod.

Žalobce zejména nesouhlasil s tím, že mu žalovaný podsouvá tvrzení o tom, že dojde k zabránění zasakování dešťových vod pod parkujícími vozidly na zelené ploše. Zde se soud musí zastat žalobce, v odvolání zmínka o parkování vozidel na zelené ploše před navrhovanou stavbou nebyla. Žalobce zhoršení odtokových poměrů přičítal „utemování“ povrchu příjezdové plochy poježděním vozidel do navrhované stavby garáže. Nicméně ani tato dílčí nepřesnost žalovaného (viz. str. 8 pod bodem Ad. 7) na posouzení odvolací námitky týkající se odvodnění příjezdové plochy ve své podstatě nic nemění. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí plyne, že se žalovaný ztotožnil s argumentací stavebního úřadu a k zasakování dešťových vod z plochy pro příjezd ke garáži uvedl, že v daném místě (myšleno na ploše pro příjezd ke stavbě) není navrhovaná stavba, není navrhováno žádné zpevnění plochy, nemění se konfigurace terénu, a proto se zde odtokové poměry nemění. S tímto závěrem se soud ztotožňuje. Z projektové dokumentace neplyne žádná zásadní změna konfigurace terénu s vlivem na okolí včetně odtokových poměrů, dle jejího obsahu nejsou plánovány žádné zemní práce většího rozsahu [viz. Souhrnná technická zpráva, část B.1 písm. e), část B.8 písm. h)]. Soud zdůrazňuje, že podle projektové dokumentace ke společnému územnímu a stavebnímu řízení není žádné zpevnění příjezdových ploch navrhováno. Žalobce v tomto směru opakuje pouze svoje domněnky, že příjezdová plocha do garáže bude zpevněna následně, jak to bylo navrhováno v původní projektové dokumentaci k žádosti stavebníků podané 24. 2. 2014 (dle tvrzení žalobce). Za rozhodující ovšem soud ve shodě se správními orgány považuje, že došlo ke změně projektu stavebního záměru, podle něhož není příjezdová plocha navrhována jako zpevněná, ale jako ozeleněná. Stavební úřad, žalovaný, ani soud nemohou v žádném případě vycházet ze spekulací žalobce o jakémkoli zpevnění a nepropustnosti příjezdové plochy ke stavbě. Tvrzení žalobce o tom, že dojde ke zhoršení zasakování v ploše vyježděné vozidly od vjezdu na pozemek stavebníků s negativním vlivem právě na žalobcovy nemovitosti, není podloženo obsahem spisu a žalobce svoje tvrzení nepodpořil žádným průkazným způsobem, jenž by úplnost a správnost projektové dokumentace vycházející z hydrogeologického posudku RNDr. L.S. zpochybnil.

K námitkám, že úředníci stavebního úřadu nezjistili skutečný stav věci a neprověřovali, kam bude stékat dešťová voda, soud uvádí, že v souladu s § 94a odst. 4 stavebního zákona je povinností stavebního úřadu podanou žádost o povolení předmětné stavby přezkoumat z hledisek uvedených v § 90 a § 111 uvedeného zákona, tedy včetně toho, zda projektová dokumentace je úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu, a to tak, aby mohly být ověřeny účinky budoucího užívání stavby [§ 111 odst. 1 písm. b), odst. 2 stavebního zákona]. K naplnění těchto povinností ze strany stavebního úřadu však nelze vyžadovat, jak to činí žalobce, aby si sám stavební úřad zjišťoval odtokové poměry v daném místě a sám posoudil, zda je navržené stavebně-technické řešení dostatečné a správné. Jak projektová dokumentace předkládaná k územnímu, tak stavebnímu, stejně tak ke společnému řízení musí být podle § 94a stavebního zákona zpracována pouze oprávněnými osobami v souladu s § 158 stavebního zákona, neboť se jedná o vybranou činnost ve výstavbě, za kterou nesou tyto osoby zvýšenou odpovědnost. Podle § 159 stavebního zákona je to projektant jako odborně způsobilá osoba, kdo odpovídá nejen za správnost, celistvost a úplnost zpracované projektové dokumentace, ale také za správnost, celistvost, úplnost a bezpečnost stavby provedené podle jím zpracované projektované dokumentace, jakož i za proveditelnost stavby, stejně jako za technickou a ekonomickou úroveň projektu technologického zařízení, včetně vlivu na životní prostředí.

V daném případě stavební úřad a žalovaný posuzovali předloženou projektovou dokumentaci v rozsahu přílohy č. 4 vyhlášky č. 499/2006 Sb., která vycházela ze závěrů již zmíněného odborného hydrogeologického posudku RNDr. L.S.. Závěry tohoto posudku byly převzaty do Souhrnné technické zprávy, část B.2.7 Základní charakteristika technických a technologických zařízení, písm. a) technické řešení – Návrh vsakovacího zařízení. Vzhledem k tomu, že žalobce v námitkách, ani později v podaném odvolání neuplatnil konkrétní důvody, pro které je navržený způsob odvodnění plochy střech nejen umístované a povolované stavby garáže, ale také střechy již stojícího rodinného domu stavebníků v rozporu s požadavky normy ČSN 75 9010, neobjevuje se v odůvodnění společného povolení ani v napadeném rozhodnutí podrobná reakce na soulad tohoto technického zařízení s uvedenou technickou normou. Tolik k výtce, že žádný úředník nereagoval na požadavky normy ČSN 75 9010. Zásadně je třeba odmítnout žalobcovy výtky, že navržené vsakovací zařízení nemá doloženou kapacitu a z projektové dokumentace neplyne vztah s nedalekým trativodem. Výpočet dimenzování vsakovacího zařízení je v projektové dokumentaci obsažen, a to pro účely odvodnění nejen plochy střechy garáže, ale také rodinného domu stavebníků. Tyto skutečnosti vyplývají ze str. 7 Souhrnné technické zprávy, jakožto i z části B.2. Bilance srážkových vod hydrogeologického posudku, který byl součástí podkladů doložených stavebníky k podané žádosti. Dimenzování navrženého vsakovacího zařízení pro odvodnění plochy střech povolované garáže a rodinného domu stavebníků, největší vypočtený retenční objem vsakovacího zařízení, jakožto i doba prázdnění, rozměry vsakovacích košů vsakovacích tunelů Garantia a jejich počet vyplývají z vypracované projektové dokumentace. Jak už bylo uvedeno shora, ta, včetně návrhu podzemního vsakovacího zařízení a způsobu svedení srážkových vod z odvodňovaných ploch, byla na základě závěrů odborného hydrogeologického posudku vypracována projektantem, který nese odpovědnost za její správnost, úplnost, včetně toho, že navrhované řešení odpovídá stanoveným obecným požadavkům na výstavbu. Navržený způsob odvodnění zmíněných ploch, spočívající ve svedení dešťových vod střešními okapovými žlaby, dále odpadním potrubím vedeným po fasádě, do navazujícího svodného potrubí, které bude odvádět vody do vsakovacího objektu umístěného na pozemku žalobců parc. č. ■■■ směrem od pozemků žalobce (viz. koordinační situační výkres C.03) pak odpovídá požadavku dle § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., který upřednostňuje vsakování srážkových vod ze zastavěných ploch na vymezeném stavebním pozemku. Rovněž využití trativodu vyplývá z příslušné části projektové dokumentace.

Pokud žalobce spatřuje rozpor povolované stavby garáže se zákonem z důvodu absence stanovení podmínek provozu vsakovacího zařízení, jeho provozního řádu, včetně organizačního a pracovního postupu pro případy ekologické havárie, jakož i pravidel kontroly a údržby (požadavky normy ČSN 75 9010 - Vsakovací zařízení srážkových vod), pak nezbyvá než uvést, že stavební zákon a ani jiný právní předpis vydaný k jeho provedení nestanoví, že by požadavky stanovené touto technickou normou byly pro řešení odvodnění pozemků a staveb, ke kterému se váže § 20 odst. 5 vyhlášky č. 501/2006 Sb., závazné. Dle konstantní judikatury správních soudů jsou normové hodnoty závazné až v souvislosti s odkazem v obecně závazném právním předpisu, bez takového odkazu je norma pouze kvalifikovaným doporučením.

Jako nadbytečné soud vyhodnotil požadavky žalobce, aby terén, kde má být umístěna povolovaná stavba garáže s dílnou, soud zkoumal na internetových stránkách

www.earth.google.com či www.mapy.cz. Jak soud uvedl shora, spisový materiál považuje soud za dostačující k posouzení žalobcových výhrad vůči odvodnění a likvidaci srážkových vod v souvislosti s povolením stavby garáže s dílnou.

g) k námitce vlivu stavby na studnu

Žalobní námitku vzdálenosti stavby garáže s dílnou od studny na pozemku stavebníků žalobce nespojuje s žádným dotčením svých práv, jejichž ochrany by se mohl před soudem domáhat. Jak soud vyložil shora, žalobce se zásadně nemůže žalobou podanou domáhat pouze ochrany veřejného zájmu, včetně zájmu na ochranu zdrojů pitné vody. Ve shodě se žalovaným tedy lze pouze stručně konstatovat, že kopaná studna stojí na pozemku stavebníků, neslouží jako zdroj pitné vody ani stavebníkům, natož žalobci, slouží pouze stavebníkům k odběru užitkové vody a žalobce nemůže být umístěním a povolením předmětné stavby ve vztahu k umístění kopané studny nijak dotčen. Z tohoto důvodu není třeba, aby se soud zabýval přesnou vzdáleností kopané studny od stavby garáže s dílnou.

h) k obecným námitkám proti projektové dokumentaci

Soud musí rovněž odmítnout jako nedůvodné obecné námitky vůči projektové dokumentaci, které žalobce označuje za nepřesnou, zavádějící. Neuvede-li žalobce přesně, v jakém směru považuje za zavádějící tu kterou část projektové dokumentace či v rozporu s předpisy na úseku stavebního práva, může se soud jen stěží takto obecně formulovanou výhradou zabývat. Pokud byly výhrady žalobce proti projektové dokumentaci konkrétní, soud je vypořádal v ostatních částech rozsudku.

ch) k námitce rozporu stavby s územním plánem

Námitku rozporu umístění stavby s územním plánem žalobce spojuje s tím, že objekt bude v budoucnu užíván k účelu podnikání. Toto dovozuje z rozsáhlosti a nadstandardního vybavení stavby.

V souladu s § 94a odst. 4 stavebního zákona byli stavební úřad a žalovaný povinni posoudit soulad stavebního záměru s vydanou územně plánovací dokumentací a s cíli a úkoly územního plánování. Ovšem stavebního záměru v podobě, jak byl stavebníky popsán v žádosti o příslušná povolení a doložen vypracovanou projektovou dokumentací, a to včetně uvažovaného účelu stavby. Stavební úřad ve společném rozhodnutí o umístění stavby a stavebním povolení, jakož i žalovaný v napadeném rozhodnutí, podrobně rozvedli, proč považují navrhovanou stavbu garáže s dílnou za souladnou s územním plánem. Z předložené žádosti a připojené projektové dokumentace nevyplývá, že by měla být stavba garáže s dílnou užívána k podnikání, tedy jinému účelu. Nelze než domněnky žalobce v tomto směru skutečně považovat za spekulativní. Znovu lze uvést, že stavebníci jsou vydaným rozhodnutím vázáni i co se týče stanoveného účelu využití předmětné stavby, která je popsána jako garáž s dílnou pro potřeby rodinného domu dle popisu stavby ve výroku II. a výroku III. bod 4.

Soud dodává, že skutečně nelze vyloučit, že v budoucnu stavebníci požádají ve smyslu § 126 stavebního zákona o změnu v užívání stavby. Této možnosti může jako vlastník stavby

využít kdokoli. Nelze pominout, že citované ustanovení také stanoví zákonné podmínky, za jakých lze změnu v užívání stavby, včetně změny v účelu užívání stavby povolit. Do té doby však zásadně platí, že vlastník stavby je povinen stavbu užívat pouze v souladu s vymezeným účelem. Tedy platí, že stavebníci jsou povinni stavbu garáže s dílnou užívat jen k účelu, ke kterému byla povolena a který také bude vymezen v oznámení o užívání stavby (viz. výrok V. společného rozhodnutí, jímž se stanoví podmínky pro užívání stavby).

Napadá-li žalobce nesprávně uváděnou zastavěnou plochu garáže s dílnou ve vyjádření žalovaného, pak soudu nezbyvá než konstatovat, že tuto žalobní námitku žalobce uplatnil až po lhůtě k rozšíření žaloby dle § 71 odst. 2 věta třetí s. ř. s. V zákonné lhůtě dvou měsíců podle § 72 odst. 1 s. ř. s. žalobce námitku nesprávně zjištěné zastavěné plochy garáže s dílnou v napadených rozhodnutích neuplatnil. Přesto si soud dovolí nad rámec potřebného poznamenat, že podle koordinačního situačního výkresu C.03, Souhrnné technické zprávy i podle opravené Průvodní zprávy (všechny dokumenty ověřené stavebním úřadem) je zastavěná plocha předmětné stavby garáže s dílnou 105,8 m².

VI. Závěr a náklady řízení

Ze všech shora uvedených důvodů soud posoudil společnou žalobu jako nedůvodnou a zamítl ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s.

Ve věci soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. rozhodoval, aniž by nařídil jednání, za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného.

O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Soud zároveň v souladu s § 60 odst. 5 s. ř. s. vyslovil, že osobám na řízení zúčastněným se právo na náhradu nákladů řízení nepřiznává, neboť soud jim v řízení neuložil žádnou povinnost a neshledal pro přiznání náhrady nákladů řízení ani důvody hodné zvláštního zřetele.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek,

je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Liberci dne 4. března 2016.

Mgr. Lucie Trejbalová,
předsedkyně senátu